

Kołobrzeg, dnia 3 kwietnia 2013 r.

Tadeusz Twardy
ul. Wschodnia 13/27
78-100 Kołobrzeg

Rada Miasta Kołobrzeg

W związku z nieuwzględnieniem uwagi do „Studium...” wyszczególnionej w poz. 31. „Wykazu uwag nieuwzględnionych przez Prezydenta miasta Kołobrzeg...” i podaniu błędnych i mylących argumentów przemawiających za jej oddaleniem wyjaśniam:

Treść w rubryce „Uwaga”:

Uwaga w przeważającej części zawierająca nieprawdziwe informacje, a po części bezprzedmiotowa. Projekt studium na terenach oznaczonych symbolem MN-21 sankcjonuje dotychczasowe kierunki obecnie obowiązującego Studium. Natomiast wskazany w uwadze „Teren łąk solniskowych „(...) zakwalifikowany jako stanowisko *1330 w obrębie, którego występuje stanowisko soliroda zielnego – siedlisko *1310 i stanowisko *1340 w projekcie studium wskazano jako obszar do ochrony - użytek ekologiczny oznaczony symbolem UE.2.

W związku z powyższym wyjaśniam:

Podano błędne numery kodowe siedlisk przyrodniczych - *1330 i *1310 oraz wymieniono niesklasyfikowane w „Dolinie Stramniczki” siedlisko przyrodnicze 1330. Wskazane błędy świadczą o nieznajomości zagadnienia siedlisk przyrodniczych w ogóle a siedlisk przyrodniczych w „Dolinie Stramniczki” w szczególności.

Poprawne oznaczenia siedlisk są następujące:

- Siedlisko 1330 – solniska nadmorskie (onaczenie bez gwiazdki) nie występuje w Dolinie Stramniczki
- Siedlisko 1310 - śródładowe błotniste solniska z solirodem (oznaczenie bez gwiazdki)
- Siedlisko *1340 - śródładowe słone łąki, pastwiska i szuwary (* gwiazdka oznacza siedlisko priorytetowe)

Siedliska występujące w „Dolinie Stramniczki” wymieniono także na str. 27. „Prognozy oddziaływania na środowisko do projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Kołobrzeg” (pisownia aryginalna) cytując: „- Po stronie zachodniej od ulicy Krzywoustego, pomiędzy Stramnniczką, a drogą do Budzistowa (ul. Kołobrzeską w Budzistowie) w ostatnim czasie odkryto również występowanie astra solnego, muchotrzewia solniskowego oraz soliroda zielnego, który jest unikalnym gatunkiem na skalę światową. W sąsiedztwie stwierdzono również liczne występowanie nasięźrzału pospolitego – gatunku paproci. Na opisywanym terenie nie wyklucza się znalezienia halofitów wymierających tj. babki pierzastej i obioni szypułkowej.

W trakcie badań zakwalifikowano siedliska związane z naturalnym wpływem solanki jako:

- 1310 śródładowe błotniste solniska z solirodem
- *1340 śródładowe słone łąki, pastwiska i szuwary (*siedlisko priorytetowe) „

Należy podkreślić, że dokumentacja obszaru Natura 2000 Dorzecze Parsęty wskazująca na rodzaje siedlisk w „Dolinie Stramniczki” jest niekompletna, stąd dowolność interpretacji stanu faktycznego trudna do weryfikacji.

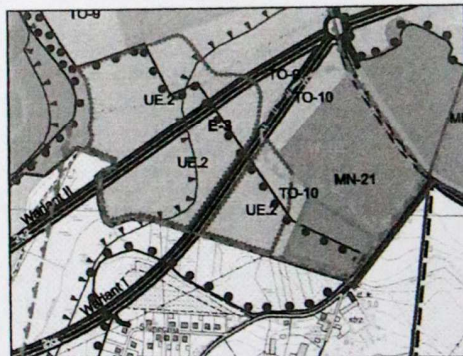
W kwietniu 2008 r. został powołany Wojewódzki Zespół Specjalistyczny w celu uzupełnienia istniejącej sieci obszarów na terenie Województwa Zachodniopomorskiego. Wykonano i przekazano projekty nowych obszarów siedliskowych oraz uzupełnienia już istniejących - w tym uzupełnienie SDF-u (Standardowy Formularz Danych) obszaru PLH320007 Dorzecze Parsęty o siedliska solniskowe 1310 i *1340.

W marcu 2010 r. odbyło się w Warszawie Seminarium bilateralne. Polska zadeklarowała m.in. uzupełnienie dokumentacji obszaru o w/w siedliska. Uzupełnienie to nie zostało dotąd wprowadzone do bazy informacji o sieci Natura 2000, w związku z czym lista siedlisk wymieniona w SDF jest niepełna. Z niezrozumiałych powodów RDOŚ w Szczecinie nie dokonał zgłoszenia tych zmian do GDOŚ, a co się z tym wiąże nie zgłoszono zaktualizowanego SDF do Komisji Europejskiej.

Nie oznacza to jednak, że siedliska te nie podlegają ochronie zgodnie z postanowieniami Dyrektywy Siedliskowej. W związku z wątpliwościami interpretacyjnymi ukazała się w dniu 23 listopada 2012 r. Nota Komisji Europejskiej wyjaśniająca te kwestie.

Obszar „Doliny Stramniczki” obejmuje płaty roślinności solniskowej ale także potencjalne miejsca występowania solnisk, na których mogą się one rozwinąć przy zastosowaniu ochrony czynnej, polegającej na właściwym użytkowaniu terenu. Obecnie teren w większości porośnięty jest przez szuwały trzcinowe lecz w przypadku eliminacji trzciny odtworzone zostanie dogodne miejsce dla ekspansji halofitów i rozwoju typowo wykształconych siedlisk 1310 i 1340”.

Zabudowa obszaru MN-21 w części obejmującej szuwały trzcinowe oznaczone w dotychczasowym Studium jako TO wchodzi w kolizję z potencjalnym obszarem solniskowym!



Teren zabudowy łąk solniskowych oznaczony kolorem czerwonym

Dodatkowo wyjaśniam:

Nie został dotychczas opracowany „Plan zadań ochronnych dla obszaru Dorzecze Parsęty”. Plan taki powinien być opracowany w ciągu 6 lat od ustanowienia obszaru.

Realizacja projektu pt. „Opracowanie planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000 na obszarze Polski” rozpoczęła się w IV kwartale 2009 r., a zakończy się w II kwartale 2014r.

RDOŚ w Szczecinie dopiero dnia 7 listopada 2012 r. obwieścił o zamiarze przystąpienia do opracowania projektu planu zadań ochronnych dla obszaru Dorzecze Parsęty.

Założenie wyjściowe do prac nad projektami planów zadań ochronnych zawiera Standardowy Formularz Danych (SDF) obszaru Natura 2000. Jak wspomniałem wcześniej, **SDF Dorzecza Parsęty jest do tej pory nieuzupełniony!**

Plan zadań ochronnych, wśród wielu innych zapisów, zawierać ma wskazania do zmian w istniejących studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, dotyczące eliminacji lub ograniczenia zagrożeń wewnętrznych lub zewnętrznych, jeżeli są niezbędne dla utrzymania lub odtworzenia właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000.

Forsowanie przez Prezydenta Miasta uchwalenia „Studium” w obecnej formie wskazuje na dążenie do pośpiesznego zatwierdzenia przez Radę Miasta planów inwestycyjnych mających na celu świadome niszczenie cennych i chronionych siedlisk przyrodniczych na obszarze „Doliny Stramniczki” i stworzenie tzw. „faktów dokonanych” przed zakończeniem prac nad uaktualnieniem dokumentacji obszaru Natura 2000 przez właściwe instytucje ochrony środowiska. Podkreślam, że zniszczenie fragmentu łąk solniskowych poprzez zabudowę terenu jest procesem nieodwracalnym, wpływa także na stan terenu w sąsiedztwie.

Należy zwrócić uwagę na kuriozalne stanowisko autora „PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO do projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Kołobrzeg” dotyczące omawianego terenu opisane na str. 98 dokumentu cyt: „*Największe przekształcenia powierzchni ziemi dotyczyć będą terenów wilgotnych i podmokłych łąk, na których niezbędne będzie nieznaczne podniesienie rzędnych powierzchni terenu i ewentualna wymiana gruntów w celu umożliwienia posadowienia obiektów kubaturowych. Do obszarów tych należą: część MN-1, część MN-5, część MN-16, część MN-21.*

Nowe zagospodarowanie będzie wpływać na zmianę powierzchni ziemi w sposób trwały lub długotrwały. Należy jednak stwierdzić, że zjawiska te są naturalnym i nieuniknionym następstwem rozwoju przestrzennego miasta.”

Niezrozumiałe w tym względzie jest postępowanie RDOŚ w Szczecinie sprzyjające takim działaniom. Świadczy o tym opieszałe aktualizowanie dokumentacji i planów ochrony dotyczących solnisk w Dolinie Stramniczki oraz akceptacja zapisów Studium w procedurze uzgodnień.

W tej sytuacji zwracam się do Rady Miasta Kołobrzeg o przyjęcie mojej uwagi do Studium wymienionej w poz. 31. Wykazu uwag nieuwzględnionych przez Prezydenta miasta Kołobrzeg.

